

Když se pšenka zelenala

lidové písně

Když se pšenka zelenala z jara na vršíčku,
tu má milá vyháněla beránky k lesíčku.
[:Pod javorem sedávala u nízkého křoví,
kukačku tam slýchávala kukat v hustémoubí.:]

Když se pšenka vymetala, dozrávaly klasy,
má milá pláče, naříká, rve si z hlavy vlasy.
[:Kde je můj věnec zelený, kde je má čistota,
odnesly je černé mraky daleko do světa. :]

Má milá si usmyslila, že do Prahy pojede,
věnec panenské čistoty, sobě hledat bude,
[:V Praze je všechno k dostání, jen jedna věc není,
věnec panenské čistoty k nalezení není. :]